

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

I lovforslaget foreslås følgende ændringer af realkreditloven:

1. Realkreditinstitutterne foreslås at få mulighed for oprettelse af datterselskaber, der driver pengeinstitut- og forsikringsvirksomhed.
2. EU's kapitalkravsdirektiv foreslås implementeret.
3. En række af de anbefalinger, som er fremkommet i rapporten, der er udarbejdet af Det Tværministerielle Kontaktudvalg vedrørende det Finansielle Marked, foreslås indsat.
4. Det foreslås præciseret, i hvilket omfang fast ejendom og løsøre kan indgå i belåningsgrundlaget ved udmåling af realkreditlån.
5. Det præciseres, at ejerpantebreve ikke kan anvendes som sikkerhedsgrundlag.
6. Der foreslås indført forbud mod, at direktører i realkreditinstitutterne deltager i ledelsen af andre virksomheder uden tilladelse fra økonomiministeren.
7. Der foreslås en tilpasning til de seneste ændringer af boligbyggeriloven.
8. Forsøg på at videregive urigtige oplysninger foreslås gjort strafbart.
9. Det foreslås, at realkreditobligationerne skal have samme sikkerhedsgrundlag uafhængigt af, om midlerne anvendes til udlån i Danmark eller i udlandet.
10. Det foreslås, at Folketingets stående udvalg i visse situationer kan modtage oplysninger om realkreditinstitutter, hvis disse er trådt i betalingsstandsning eller er gået konkurs.

Som følge af ressortomlægningen af realkreditområdet fra Boligministeriet til Økonomiministeriet ved Kongelig Resolution af 27. september 1994 vil endvidere alle de steder i loven, hvor boligministeren står nævnt, blive ændret til økonomiministeren. Dette vil blive indarbejdet i loven i forbindelse med udarbejdelsen af en ny lovbekendtgørelse.

Ad 1 (Datterselskaber)

Det foreslås at ændre realkreditloven således, at realkreditinstitutterne i lighed med pengeinstitutter og forsikringsselskaber kan oprette datterselskaber, der driver bank- og forsikringsvirksomhed.

En regel, der svarer til den gældende realkreditlovs § 2, stk. 4, om, at et realkreditinstitut ikke må drive anden virksomhed end realkreditvirksomhed og accessorisk virksomhed, findes i lov om banker og sparekasser m.v. § 1, stk. 3. I 1990 blev der imidlertid indsat en ny bestemmelse i denne lovs § 1 a, stk. 3, jf. lov nr. 306 af 16. maj 1990, der gjorde det muligt for pengeinstitutter at drive forsikringsvirksomhed og realkreditvirksomhed i datterselskabsform.

Tilsvarende blev der i lov om forsikringsvirksomhed ved lov nr. 305 af 16. maj 1990 indsat en bestemmelse i § 6 a, stk. 3, der gjorde det muligt for forsikringsselskaber i datterselskabsform at drive virksomhed, »som ikke er angivet i selskabets koncession, når datterselskabet alene driver virksomhed, der er underlagt Finanstilsynets tilsyn.« Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det bl.a., at bestemmelsen er tilblevet for at give danske forsikringsselskaber samme muligheder som deres konkurrenter i de øvrige EU-lande.

I forbindelse med behandlingen af lovforslaget til bank- og sparekasseloven (L 127) blev der stillet et spørgsmål til industriministeren (spørgsmål 1) om, hvorfor pengeinstitutterne skulle have denne mulighed for at drive forsikrings- og realkreditvirksomhed i datterselskaber. Der blev endvidere spurgt, om de foreslåede ændringer ikke ville skabe konkurrenceforvriddning i forhold til realkreditinstitutterne.

I sin besvarelse af dette spørgsmål redegjorde industriministeren for baggrunden for bestemmelsen i § 1 a, stk. 3.

Under det lovforberedende udvalgsarbejde havde Sparekasseforeningen fremført et ønske om, at pengeinstitutterne fik denne mulighed. Sparekasseforeningen begrundede sit ønske med, at sparekasserne som selvejende institutioner ikke på samme måde som banker, der er aktieselskaber, kan benytte sig af holdingkonstruktionen, medmindre sparekasserne